

عنوان مقاله:

اثر عصاره هیدروالکلی جفت بلوط (*Quercus castanifolia*) بر بافت کبد در موش های صحرایی

محل انتشار:

اولین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مینا مومن زاده - هیئت علمی گروه زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم، جهرم

فرنگیس قاسمی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم جانوری، گروه زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم، جهرم

گلشید احمدی - باشگاه پژوهشگران جوان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آبادان، آبادان

خلاصه مقاله:

بلوط (*Quercus castanifolia*) از جمله گیاهانی است که علاوه بر ارزش غذایی، در طب گیاهی کاربرد زیاد دارد. با توجه به عوارض جانبی بعضی از گیاهان دارویی، اثر عصاره آبی-الکلی جفت بلوط بر بافت کبد در موش های صحرایی بررسی گردید. 50 سر موش صحرایی (ویستار) با وزن تقریبی 15 ± 200 g تهیه شد. پس از تعیین دوز کشنده و تهیه عصاره آبی-الکلی جفت دوزهای 30، 30، 30 mg/kg/w.bt (60 و 120) عصاره انتخاب و روزانه به موشهای تیمار به صورت درون صفتی تزریق شد. موش ها در 5 گروه کنترل (بدون تیمار)، شاهد (دریافت کننده خلال جفت) و 3 گروه تیمار تقسیم شدند. پس از 21 روز از موشها خونگیری و سرم آن آنالیز بیوشیمیایی شد. سپس کبد موش ها جدا و پس از تثبیت کردن با فرمالین 10%، پاساژ بافتی داده و مقاطع 5 میکرونی تهیه و مورد مطالعه هیستولوژیکی قرار گرفت. داده های حاصل با نرم افزار (SPSS 17) و آزمون ANOVA تحلیل و گروهها با آزمون دانکن مقایسه شدند. بنا به نتایج حاصل، سطح سرمی آنزیم آلانین امینوترانسفراز و آسپاراتات امینوترانسفراز در گروه های تیمار در مقایسه با گروه کنترل و شاهد افزایش معنی داری ($P < 0.01$) مشاهده گردید. همچنین بافت کبد در گروه های تیمار تغییراتی از ارتشاح لنفوسیتی و تخریب پاراننشیمی تا نکروز هپاتوسیت نشان داد. نتایج بدست آمده نشان داد که عصاره هیدروالکلی جفت بلوط بر عملکرد کبد اثر تخریبی داشته و به نظر می رسد اثر آن وابسته به دوز باشد لذا پیشنهاد می شود که هنگام مصرف میوه بلوط، جفت آن جدا شود.

کلمات کلیدی:

آنزیم های کبدی، جفت بلوط، عصاره هیدروالکلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/258175>

